

Sygn. akt: I C 1551/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminnej Spółki (...)w O.

przeciwko K. S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego K. S.na rzecz powoda Gminnej Spółki (...)w O. kwotę 200,80 złotych (dwieście złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym od dnia 3 lipca 2014 roku – do dnia zapłaty – z uwzględnieniem zmian w wysokości odsetek ustawowych i zastrzeżeniem, iż odsetki ustawowe nie mogą przekraczać odsetek maksymalnych.
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
3. Zasądza od powódki Gminnej Spółki (...)w O. na rzecz pozwanego K. S.kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
4. Nadaje rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie 1 .

Sędzi a

Sygn. akt I C 1551/14

UZASADNIENIE

Powódka Gminna Spółka (...)z siedzibą w O. wystąpiła z powództwem przeciwko K. S.z powództwem, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kwoty 2.028,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego. Podnosiła, że pozwany jest właścicielem gruntów położonych na terenie wsi W.w gminie O.. Grunty pozwanego są objęte działalnością powodowej spółki wodnej. Pozwany jako następca prawny członków powodowej spółki jest jej członkiem od 2007 roku i ma obowiązek opłacania składek na rzecz spółki. Pozwany opłacił należne składki za lata 2007-2010, a od 2011 roku nie opłaca składek należnych powódce. Podstawą naliczenia składek za lata 2011-2012 była powierzchnia 19,87 ha, a za lata 2013-2014 jest powierzchnia 20,69 ha. Podstawą naliczania składki na rzecz powoda są grunty zmeliorowane.

Wymiar składki od jednego hektara zmeliorowanego w latach 2011-2013 oraz w roku 2014 wynosi 25,00 złotych. Powódka wzywała pozwanego do zapłaty zaległych składek w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania. Termin zapłaty upłynął w dniu 2 lipca 2014 roku. Ostatecznie powódka domagała się od pozwanego kwoty 1.663,06 złotych, powództwo ponad tę kwotę cofnęła.

Pozwany K. S. po ostatecznym sprecyzowaniu swego stanowiska uznał powództwo co do kwoty 200,80 złotych i wniósł o jego oddalenie w pozostałej części. Nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu ponad kwotę 1.663,06 złotych, wniósł o jego oddalenie. Podnosił, że powódka nie wykazała, iż jest on jej członkiem i ma obowiązek uiszczania składek. Kwestionował także wysokość powództwa, twierdząc, że składka winna być uiszczania od powierzchni zmeliorowanej, czyli od części działki położonej przy rowie melioracyjnym, a nie od powierzchni całej działki. Ostatecznie uznał, że jako właściciel trzech działek nabytych od członków powodowej spółki wodnej, powinien zapłacić składkę w wysokości 200,80 złotych naliczonej od części tych działek przylegających do rowu melioracyjnego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w tej części w jakiej zostało uznane przez pozwanego. W pozostałej części jest bezzasadne, gdyż nie zostało uwzględnione, ani co do zasady, ani co do wysokości.

Powódka domagała się zasądzenia od pozwanego zaległych składek z tytułu członkostwa pozwanego w spółce wodnej. Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego miała zatem obowiązek udowodnienia swoich twierdzeń co do członkostwa pozwanego w spółce wodnej i co do wysokości składki jaką pozwany ma obowiązek uiszczania na rzecz spółki wodnej. Powódka nie sprostała temu obowiązkowi i gdyby nie oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa co do kwoty 200,80 złotych, którym sąd był związany, jej powództwo zasługiwałoby w całości na oddalenie. Powódka nie udowodniła w żaden sposób swoich twierdzeń, iż pozwany w 2007 roku wskutek następstwa prawnego stał się jej członkiem. Zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku – Prawo wodne (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. Nr 145, z późn. zm.) następcą prawnym członka spółki wodnej wstępuje w jego prawa i obowiązki, a przepis art. 166 Prawa wodnego stanowi, że warunki następstwa prawnego członków spółki określa statut tej spółki wodnej. Statut pozwanej spółki wodnej (k. 9-13) w § 8 ust. 5 przewiduje, że następcą prawnym członka spółki wstępuje w jego prawa i obowiązki, a takim następcą prawnym jest kolejny właściciel gruntu, użytkownik wieczysty, a także posiadacz samoistny. Statut ten nie przewiduje, aby do wstąpienia wskutek następstwa prawnego do spółki wodnej, konieczne byłoby wydanie uchwały przez jeden z jej organów. Oznacza to, że z chwilą nabycia własności lub prawa użytkowania wieczystego od członka powodowej spółki wodnej, nabywca staje się członkiem powodowej spółki. Posiadacz samoistny nieruchomości stanowiącej własność członka spółki wodnej od chwili objęcia jej we władanie, wstępuje do powodowej spółki wodnej. Członek spółki wodnej ma obowiązek wnoszenia składek (art. 170 ust. 1 Prawa wodnego i § 10 ust. 2 statutu powodowej spółki). Powoda spółka wodna nie przedstawiła żadnych dowodów, iż pozwany nabył prawo własności lub użytkowania wieczystego od jej członka, bądź objął w samoistne posiadanie gruntu stanowiące własność jej członka. Przedstawione przez powódkę dokumenty w postaci uchwał jej organów wraz z załącznikami (k. 15-28), pisma dotyczącego składek naliczanych pozwanemu (k. 14), wykazów członków spółki wodnej według stanu na 21 stycznia 2003 roku (k. 44-46), nie dowodzą iż pozwany nabył kiedykolwiek od członka powodowej spółki wodnej jakiegokolwiek gruntu bądź objął je w posiadanie samoistne. Z akt i dokumentów ksiąg wieczystych o numerach (...) wynika, że pozwany nabył nieruchomości gruntowe od J. P., M. A. i W. P., którzy figurują w wykazie członków spółki wodnej według stanu na 21 stycznia 2003 roku (k. 44-46), jednakże nie ma dowodów, że pozwany nabył w ten sposób grunta zmeliorowane, czyli takie od których powinien uiszczać składkę. Tylko fakt, że pozwany uznał powództwo w części dotyczącej składek należnych od nieruchomości, które nabył od J. P., M. A. i W. P., spowodował uwzględnienie powództwa w tej części. Dodać należy, iż wnioski pełnomocnika powódki zgłoszone na ostatniej rozprawie były ewidentnie spóźnione, gdyż wszystkie dowody na poparcie powództwa powódka winna zgłosić już w pozwie, a ich uwzględnienie spowodowałoby przedłużenie procesu. Fakt, iż powódka nie udowodniła swoich twierdzeń, pozwolił na uwzględnienie powództwa jedynie w części uznanej przez pozwanego i oddalenie go ponad tę kwotę. Pozwany uznał powództwo co do kwoty 200,80 złotych wskazując, iż nabywając nieruchomości opisanych w księgach wieczystych o numerach (...) stał się członkiem powodowej spółki wodnej i winien jest uiszczyć składkę należną za grunty zmeliorowane, to jest za części działek położone przy rowach melioracyjnych. Zgodnie z przepisem

art. 213 § 2 kpc, sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wobec faktu, iż żadne okoliczności, nie przemawiały za tym, iż zachowanie pozwanego jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, należało powództwo uwzględnić co do kwoty 200,80 złotych. Podkreślić należy, że powódka nie udowodniła w jaki sposób nalicza składki, którymi obciąża swoich członków. Z części uchwał załączonych do pozwu, wynika, że składka udziałowej jest ustalona jako kwota pobierana za hektar gruntu zmeliorowanego i zdrenowanego. Żadna z tych uchwał nie definiuje pojęcia „gruntu zmeliorowanego i zdrenowanego”, przez co nie sposób zarzucić pozwanemu, iż uznając powództwo częściowo co do składki obliczonej od części jego działek położonych przy rowach melioracyjnych, narusza prawo, zmierza do jego obejścia lub narusza zasady współżycia społecznego. Powódka nie udowodniła bowiem swojego powództwa także co do wysokości.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 165 ust. 7 i art. 170 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 roku – Prawo wodne (tekst. jedn: Dz. U. z 2012 r. Nr 145, z późn. zm.), art. 6 kodeksu cywilnego i art. 213 § 2 kpc należało powództwo uwzględnić co do kwoty 200,80 złotych, a w pozostałej je oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc i § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Pozwany przegrał w niewielkiej części i to wyłącznie wskutek własnego oświadczenia o uznaniu powództwa, przez co koszty procesu w całości winna ponieść powodowa spółka wodna.